

De Postrijder der provincie Limburg

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. „
Een blad afzonderlijk 15 centiem.
Aankondigingen 15 centiem per drukregel.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdag.

MEN SCHRIFT IN

te Tongeren bij M. COLLÈS, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

TONGEREN, DEN 22 FEBRUARI.

Wetsontwerp op de millicie.

Het onderzoek van het wetsontwerp op de millicie gaat in den Senaat met snelle schreden vooruit. Zaterdag werden er dan vijf onveertig artikelen aangenomen, begrepen in de kapitels V, VI, VII en VIII, en handelende over de millicieraden, het beroep voor de bestendige deputatiën en in cassatie, de plaatsvervangende en nummerwisseling.

M. de Robiano deed opmerken, dat vele millicianen zich tot 't gouvernement wendden, om vervangen te worden; maar nauwelijks om op de tien bekomt een plaatsvervanger. Dit zouden ze, volgens spreker, enkel doen, om eenige maanden langer thuis te kunnen blijven en onder geene bijzondere regementen te worden gestoken.

Hierop heeft M. Renard geantwoord, dat er tot nu toe zich weinig plaatsvervangers bij het bestuur hebben aangeboden, omdat zij niet genoeg voordeel in dit stelsel vinden, waar het gouvernement overigens reeds heeft van af gezien.

M. Malou verklaarde zich voor de exoneratie of vrijkoop, zoals ze door de groote militaire commissie werd voorgesteld. M. de minister van binnenlandische zaken beweerde, dat dit stelsel, hoe schoon ook in schijn, niet in praktijk kan worden gebracht.

Wanneer het wetsontwerp op de exoneratie zal besproken worden, zal M. Malou over die kwestie nogmaals het woord nemen.

Dit stelsel had de rechtvaardigheid tot grondslag. Men zou den rijke doen betalen, om zich van den dienst vrij te koopen; van den anderen kant bepaalde men hoeveel de ingelijfde milliciaan onmiddellijk zou ontvangen van eene somme, waarvan de opbrengst aan den onderstand van behoeftige huisgezinnen zou kunnen toegestaan worden.

Kerkelijke staat.

Men schrijft uit Rome:

Op den 6-ten heeft de H. Vader audientie verleend aan een groot aantal vreemdelingen, die een bezoek aan Rome waren komen brengen. Daar de Paus zeer vermoed en verkonden was, kon hij niet als naar gewoonte een dier heerlijke redvoeringen houden, waardoor hij zich anders achtend en liefde afdwingt, doch daar hij den aanwezigen toch een blijk zijner welwillendheid wilde geven, hield hij tot hen de volgende korte rede:

« Ik zou met u willen spreken, geliefte kinderen, maar gij ziet het, ik kan niet. Niemand doen hetgeen boven zijne krachten is. Ik kom hier dus niets doen dan u mijn zegen brengen en een kleine herinnering aan het verhaal, wat ik voor wimpe uren in de H. Mis las. In dit verhaal van onzen Heer, zag ik een bouwman, die koren kwam zaaien, een uitgezocht, uitmuntend koren van geheel bijzondere aard. Toen intusschen het koren was opgeschoten, kwamen de knechts tot hem en zeiden hem dat er onkruid (steelt zaad) onder het graan opgeschot. Zij vroegen hoe het kwam dat hij die vermenging niet opgemerkt had? De meester antwoordde: « mijn vijand, die in den nacht gekomen is heeft het onkruid gezaaid. Wil het evenwel niet uit den grond rukken; wanneer de dag van den ogst komt, dan zal het gewas gescheiden worden, het eene gedeelte zal in de schuur verzameld en het andere in het vuur geworpen worden. Zedaar mijn kinderen, eene herinnering, welke ik u zou willen zien bewaren, de herinnering dat de vijand voortdurend om u heen zweeft en het onkruid zoekt te zaaien, vooral onder de jeugd, die zootherbaar is in het oog van God. Die arme jongelingen en jonge dochters; sedert den schout bonner moeder zoekt de vijand hun eene goede opvoeding te ontrukken, en hij vericht zijn arbeid in den nacht, dat wil zeggen, in de oogenblikken van onaan denkendheid en gebreken aan waakzaamheid.

« Weest dus altijd oplettend, altijd waakzaam. Het kwaad weet zich op menigvuldige wijze voor te doen. Verdubbelt gij alzo uw goed onderricht, uwe goede werken; maar vooral hebt een voortdurende waakzaamheid, sluit nimmer uwe oogen; dat uwe standvastige bezorgtheit den kwalen, grest blikte uwe woningen te naderen of uwe kinderen, voor wie gij Gods genade verkrijgen zult, wanneer gij hun liefde voor den godsdienst, een rechtvaardig gebruik der

Sacramenten en genegenheid voor den arbeid inboezemt. O, de arbeid! niemand is daarvan bevrjvd op deze aarde, noch de rijken, noch de armen, noch de groten, noch de geringeren, zelfs de Paus niet. En als wij met de armen over elkaarder gingen zitten, zou dat een leven voor een Christen zijn? Neen, eenieder moet werken en daardoor beloften dat de kwade geest eerst in het gezin en daarna in de maatschappij de verzameling der familie hant treedt. De godsdienstzin en de duurzame arbeid verdrijven den kwaden geest en beletten de zonde. Dit wensch ik u toe, geliefde kinderen; ik ga u allen mijn zegen geven, opdat die u vergezelle op uwe reis. Indien gij op het punt staat te vertrekken en naar uw vaderland weder te keeren. Dat hij u ook vergezelle op die andere reis, die de reis van dit leven is; eindelijk dat zij u vergezelle tot aan uwe dood, opdat gij vertroost wordt door uwe ouders en vrienden en gesterkt door de genade Gods. Ik geef u dan mijn zegen. In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti. Amen.

Zondag 30 januari heeft er in de kerk van Santa Maria in Campo Marzo een zeer treffende plechtigheid plaats gehad, namelijk de wijding van twee bisschoppen van de oosterse kerk. Mgr. Attar is tot aartsbisschop van Diarbekir voor den chaldeeuwischen ritus en Mgr. Fatio tot bisschop van Martin, ingelijks voor den chaldeeuwischen ritus, gewijd geworden. De officierende bisschop was Mgr. Andu, patriarch van Babylonij, voor den chaldeeuwischen ritus. Hij werd bijgestaan door Mgr. Ebedjes Chajar, aartsbisschop van Amadia, en Mgr. Mellus, bisschop van Akra, beiden van den chaldeeuwischen ritus.

Voor de plechtigheid had men de beide apocritische Brieven voorgelezen, waar hij de twee nieuwe bisschoppen tot de vakante zels benoemd werden. Dit is een hoogst gewichtig feit. Tot dusverre had de H. Stoel zeer weinig deel in de verkiezing der oosterse bisschoppen, en slechts na hunne inhuldiging, soms eerst lang daarna gaf men daarvan kennis aan Rome. Voortaan zal de oosterse kerk zich door nauwere en sterker banden aan Rome verbinden dan voorheen, en door die nauwere aansluiting 't vermogen en de levenskracht erlangen, welke haar ontbraken, om zich op brechte grondslagen te vestigen en zich in al de chismatische oorden van het Oosten uit te breiden.

Even als alle landen, die aan de Propaganda onderworpen zijn, zullen de oosterlingen drie kandidaten voorstellen voor de nieuwe of vakante bisdommen, en zal de Paus den waardigsten kiezen.

Over het snoeten der hagen.

Om de boomgaarden en moeshoven tegen de veldroovers te behoeden, omringt men ze van hagen. Het is echter niet gemakkelijk de hagen steeds in eenen voldoende staat van kracht te handhaven, en meermaals moet men telmerklijk lang op hare uitschieting wachten. M. Cheron, lid der Landbouw Maatschappij van Vaucous, eigenaar van groote moeshoven, verzoekt zijne doorhagen op eene wijze welke aanbestedenswaardig is. In plaats van te wachten tot den winterschoot, vericht hij het werk als de scheuten nog in den staat van gras verkeeren. Met eene scherpe zis slaat hij alsdan al de nieuwe scheuten op hare strengels n der. Er komen nieuwe scheuten uit, en men snoeit ze gelijk de eerste; zoo noodig, wordt d-ze werking eene derde maal ten uitvoer gebracht. Aldus is het sapperuggenhouden in de onderstele der haag, en er ontwikkelen zich zeer talrijke kleine takkens, die men gestrengeld zijn en de afsluiting ondoordringbaar maken. Het afgehouwen gedeelte kan in groenen staat in den grond worden gestoken en dient in dit geval tot eenen mest die den groei der haag bespoedigt.

HENRI SAGNIER

Men schrijft uit Luik, 20 februari:

De gemaakte D-champs zat dinsdag avond, met den knecht van den notaris Bar van Luik en een d-erden persoon, te Hernalle, bij Maka, jenever te drinken. Zij dronken niet met glaszjes, maar met pnten. Zij hadden elk vier pnten naar binnen gegogd, en ten gevolge eener schandelijke wddig, wilde Dechamps nog eene vijfde pnt drinken; doch zende dat zijne kameraden niet meer dronken, maar enkel hante lippen aan het vocht zetelden, om hem tot drinken aan te sporen, werd hij kwaad. Dechamps en Maka sloepen elk ander tot aan de deur; daar viel de laatste onder de eerste en op eenige oogenblikken werd deze gewaar, dat hij geen teken van leven meer gaf. Dechamps is aangehouden onder beschuldiging van onvrijwilligen

moord. Hij beweert zijnen tegenstrever niet geslagen te hebben, doch weet niet wat er eigenlijk gebeurd is, daar hij volkomen dronken was.

— Het gerucht is thans te Brussel verspreid, dat er in het drama in de Brabantstraat geene vergifiging op Blondine-Josephine Peeters heeft plaats gehad, door wel versmachting door koolg-az, welke uit de stoof ontsnapte. De restaurateur De-parture zal dienssaangaande eenige toelichtingen kunnen geven.

De Chronique is ingelijks voor den instructie-rechter gedaagd, opzichthens hare mededeeling oopens die zaak, en het schijnt, dat zij zich even als l'Étoile zal laten veroordeelen, liever dan den persoon te noemen, van welken zij hare toelichtingen ontvangen heeft.

— Men schrijft uit Brugge, 18 februari: Verleden zondag is te Wambrechies een moord gepleegd. Een landbouwersknecht, Hendrik de Harek geheten, geboren te Comere, in dienst bij pachter Leloo, te Wambrechies, wilde met geweld in huis dringen van Hendrik Dervant, dagloner. Het was 10 ure s'avonds. Dervant verzette zich tegen dit binnenkomen, en poogte zijne deur te sluiten, toen hij eensklaps ten gronde zakte. De Harek had, in een oogenblik van blinde woede, den ongelukkigen met een mes getroffen; de moordenaar nam de vlucht en trok, beweert men, over de grenzen. Dervant is 61 jaar oud, en bezweken aan zijne wonden.

— De zaak van Dessous-le-Moustier, welke den 21 voor het assisenhof zal opgeroepen worden, zal niet minder dan zes dagen duren. Er zijn reeds talrijke getuigen gedagvaard.

Dessous-le-Moustier is 30 jaar oud, van eene gemiddelde lengte, struich, welgemaakt, met krachtadig open gelaat, en stuursehen blik. Zijn breed voorhoofd en overvloedig haar kondigt in hem een man aan, welke tot alles in staat is. In de gevangenis wordt hij nauwkeurig bewaakt.

— SNEEUW IN FRANKRIJK. — Er is in het zuiden veel sneeuw gevallen. De dagbladen van Lyon melden dat al de koerriers in vertraging zijn.

Een trein heeft den spoorweg van Vienne moeten sulhouden, ten gevolge der groote hoeveelheid sneeuw, welke zich op den weg had opeengehoopt.

Te Marseille zelve waait de zuid-oosten wind sedert verleden zaterdag avond gelijk een storm. De engelsche en fantsche stoombooten, den dienst van Indië, China en Japan verrichtende, hebben geen zee kunnen kiezen.

Verscheidene koerriers van Algerië zijn ingelijks in vertraging; die van Oran is te Valencia (Spanje) binnengekomen en die van Bonn en Lunis te Cillo, op de kust van Algerië.

Erg lijs als iets gansch bunte gewoons, is er te Fiorante, in Italië, veel sneeuw gevallen.

Sedert vijf dagen sneeuwt het in gansch dunsch Zwitserland.

De tydingen uit al de streken der boorden van den Rhijn ontvangen, zijn het eens te zeggen, dat er eene hevige koude heerscht.

Er is in de laatste dagen eene groote hoeveelheid sneeuw, in de gebirgen van het Schwarz-Wald gevallen. In den nacht van den 10 tot den 11, heeft het te Mannheim overvloedig gesneeuwd; men heeft eenen man in eene hoornijt bevrozen gevonden.

Te Darzig (Oostenrijk Pruisen) heeft men in den schouwburg, ten gevolge der hevige koude, de vertooningen opgeschort.

De Gazeta Narodowa van Lemberg meldt, dat de onverdragelyke koude in de oostelykste richting van Europa voortduurt. Een spoorwegtrein, tusschen Lemberg en de Dunau-vorstendommen circulerend, heeft een ernstig gevaar gelopen. De ijzeren reepen der wielen zijn met geweld gebroken, ten gevolge der bijzondere koude. Inchtgeschiedheid. De 2 februari des middags, teekende de thermometer 28 graden Reaumur beneden zero.

De weerkundige opmerkingen wijzen op eene koude van 29 graden Reaumur in de zuidelyke provincie van Oostenrijk, namelijk te Klagenfurt, Szegedin (Hongarië), en in Noord-derslyk Tyrol. In Noord-Duitschland had men, d-zer dagen, eene koude van 23 graden Reaumur en in Denemark heeft men bevonden, dat de kwik 30 graden beneden zero gedaald was.

De golven der Balische-zee en de maritieme wegen van deze zee, zijn met ijs overdekt, en wat men noot heeft opgemerkt, is, dat de scheepsaart onderbroken is. Er werden door de hevige koude talrijke rampen veroorzaakt.

— De man met het groote boek. — Een boer was met een wagen met hout beladen naar Leipzig gereden om het daar te verkoopen. In de voorstad hield hij stil aan eene herberg om zich wat te verkwikken. Een burgerman, Aardig

geheten, die zich ook daar bevond, vroeg hem naar den prijs van zijn hout en kocht het van hem; daar de burger echter haast had gaf hij hem de guldspenning met vermelding van naam en woonplaats, hem aanbevelende spoedig te komen. De boer, die zijn hout duur verkocht had, was zoo blijde, dat hij nog een wijl in de herberg vertoefde en eindelijk, toen hij zou weggrijden, den naam en de woonplaats van den koper vergeten had. Wat nu aan te vangen? Met het hout naar huis terugkeeren durfde hij niet, daar hij er reeds geld op ontvangen had, en zoo besloot hij de stad in te hopen, hopen de dat de naam hem onderweg wel zou invallen. Na vruchteloos aan verscheidene deuren aangeklopt te hebben, stond hij ten laatste voor een groot gebouw, uit hetwelk eene merigte jongelieden kwamen. Hij spreekt een der jongelingen aan en vraagt dezen, of hij niet weet waar de man woont, die het hout van hem gekocht heeft. « Mijn vriend, » gaf de student ten antwoord, die terstond op een grapt met den onnoozelen boer bedacht was, « ik studeer hier, en moet daarom eigenlijk alles weten; maar dewijl ik eerst sedert zes weken het college bezoek, ben ik nog niet ver genoeg gevorderd om op alle vragen te kunnen antwoorden. Maar als gij dit huis binnengaat, vindt gij aan uw linkerhand in den gang eene deur, open die, en gij zult daar een man zien zitten met een groot boek voor zich, die u voor twee stuivers stellig te recht zal helpen.

Verrukt over dat blijde vooruitzicht gaat de boer het huis en de zaal binnin, waar hij inderdaad professor N. ziet zitten met een groot foliant voor zich. Met zijn muts in de hand nadert hem de boer, legt twee stuivers op de tafel en verzoekt dien mijnheer het boek open te staan en den naam op te geven van hem, die zijn wagen met hout gekocht heeft. Ten hoogste verbaasd staart de professor den vrager aan en laat zich eindelijk deze woorden ontvallen: *wel dat is aardig!* Juist riep de boer uit hij het Aardig. Zedaar hebt gij nog twee stuiver, omdat gij het ditmaal geweten hebt zonder uw boek te raadplegen.

Buitenlandsch nieuws.

Frankrijk.

ZAAK PRINS PIERRE BONAPARTE.

Men leest in het Journal des Débats:

» De leden, de kamer van inbeschuldigungsstelling van het hooger justitie-hof samenstellende, hadden zich heden middag in het gewezen lokaal der rekwest kamer vereenigd. De vier rechters, MM. La-caux, Mercier, Voerhay en Prefk waren aanwezig; de raadsheer d'Oms bekleedde den voorzittersstoel.

» M. Bergogue, substituut van den procureur-generaal bij het keizerlijk hof, heeft aan de kamer van inbeschuldigungsstelling het verslag der zaak van A teul voorgedragen.

» M. Grandperret, procureur-generaal bij het hof van Parijs, woonde de zitting bij.

» De kamer van inbeschuldigungsstelling heeft haar vormis in de zitting zelve uitgebracht, Prins Pierre Bonaparte wordt voor het hooger justitie-hof verzonden onder de beschuldiging: 1° van manslag op den persoon van Victor Noir gepleegd, met bezwarende omstandigheid; 2° van poging tot manslag op den persoon van M. Ulric de Fonvielle, met de bezwarende omstandigheid dat deze misdad de hooger aangehaalde voorafgegaan, vergezeld of gevolgd is.

Het Journal Officiel bevat een dekreet, gedagteekend van den 19, door hetwelk het hooger justitie-hof, tegen den 21 maart te Tours bijeen geroepen wordt.

M. Glandoz zal den voorzittersstoel bekleeden en M. Grandperret de funktien van openbaar ministerie uitoefenen.

De Gazette des Tribunaux zegt, dat het onderzoek het bewijs zou geleverd hebben der aandrading, welke prins Pierre Bonaparte verzekert onderstaan te hebben.

Het zou geen twijfel overlaten opzichthens de uitdaging, ten welken gevolge de prins Victor Noir doode en Ulric de Fonvielle bedreigde.

Men heeft bij Megy, den moordenaar van den politie-agent, eene kaart gevonden voor het bal in de Tuilerien. Hoe is die man aan die kaart gekomen en wat was zijn doel? Op de eerste vraag is tamelijk gemakkelijk te antwoorden. Er worden immers altijd een zeker getal kaarten afgeleverd aan opperhoofden van korpsen, burgerlijke en militaire? Hoe het zij, men zal in de Tuilerien voortaan maatregelen nemen; het laatste bal werd uitgesteld en men berichte, dat er voor 't nuwe, ook nieuwe kaarten zouden gezond worden.